

Esoterische Kring 1978-1979
Nummer 9 – 14 mei 1979

DE KRACHTUITSTORTING (Inleiding)

Vanavond ben ik uw inleider. We hebben vandaag een gastspreker, die uit de regionen van het priesterrijk stamt. De inhoud van zijn rede kan hij u beter zelf uitleggen dan dat ik het doe, dacht ik. Daarom zou ik de tijd voor de pauze graag willen vullen met enkele observaties t.a.v. het gebeuren van de laatste tijd, in geestelijke zin.

Het zal u bekend zijn, dat we leven in een periode waarin nogal sprake is van krachtmetingen en als u het nog niet gemerkt hebt, zult u het ongetwijfeld merken.

We hebben geprobeerd een hele korte en snelle analyse te maken van de bekende uitstorting van kracht en je zoudt zeggen, dat daarin een strijdelement praktisch dominerend is. We hebben te maken met een nogal felle witte middenstraal. We hebben daarnaast te maken met een zeer vreemd groenig licht. Er zijn enkele gelukkig heel mooie blauwtendensen waargenomen. En er zijn liefst drie spiralen van geel waargenomen. Dat is voor u waarschijnlijk nietszeggend, maar wij trekken daar dan op onze manier enige conclusies uit.

Wij nemen aan, dat bestaande controverses in de komende periode aanmerkelijk verscherpt zullen worden. Dit geldt zowel voor de menselijke controverses als voor natuurgebeurtenissen. Je kunt aannemen dat op dit terrein het hele jaar erg rumoerig is.

Nu blijkt echter dat, daar die eigenaardige groene kleur naast komt en dat wijst in de richting van geloof, maar niet in de gunstige zin van het woord, als ik het zo eens mag zeggen. Ik ben bang dat we geconfronteerd zullen worden met mensen, die al te strijdvaardig hun overtuiging proberen uit te dragen en daarnaast geconfronteerd zullen worden met zeer wonderlijke verklaringen voor natuurgebeurtenissen door bepaalde geestdrijvers.

Als je dat bij elkaar pakt zeg je: nou, dat is in ieder geval een jaar, waarin de geest niet werkeloos hoeft te zijn.

Kenmerkend voor die spiralen van geel – en let wel, geen rechte stralen, maar spiraalvormige ontladingen – komen we dan tot levenskracht, energie. Deze lijkt me dit jaar nogal sterk fluctuerend te zijn bij de mensen, maar ik neem aan, dat ze waarschijnlijk zo tegen de volgende lente voor een groot gedeelte nogal geladen zullen zijn met energie. Je zoudt kunnen zeggen: wie de herfst in gemoede haalt, die kan voorlopig er wel op rekenen, dat hij voor een jaartje goed zit met zijn gemiddelde energie.

Dat die energie levenskracht is, impliceert ook gelijktijdig dat zeer vele functies van de mens die paranormaal genoemd worden eigenlijk ook aan de beurt komen. Want die levenskracht is vaak de drager voor bijvoorbeeld telepathische verschijnselen, telekinetische verschijnselen. Ze hangt samen met het vermogen tot veelvuldig en bewuster uittreden en al die dingen meer.

Ik dacht dus dat daar ook voor de geest wel een taak was weggelegd, namelijk het aanmoedigen van en het eventueel corrigeren van het gebruik van paranormale gegevens.

De blauwfactoren – en die waren heel erg mooi – wijzen op grote successen, die samenhangen met verstand, met weten en met mystiek.

Wanneer ik die kleuren nu probeer in te passen in het geheel zou ik allereerst willen stellen dat er waarschijnlijk in de komende periode een aantal opzienbarende uitvindingen mogelijk zijn. Er zijn er een paar bij waar de geest ook wel interesse voor zal hebben en ik denk, dat men alles zal doen om die te bevorderen. Gezien de andere gegevens is dat mogelijk. Inspiratieve ontwikkelingen op wetenschappelijk terrein zijn erg waarschijnlijk en kunnen soms resultaten brengen, die de problemen van de wereld eigenlijk in een ander daglicht zetten. Ik hoop dat dit inderdaad het geval zal zijn.

Dan hebben we verder te maken met de mogelijkheid tot mystiek. De neiging tot mystiek is op het ogenblik algemeen in opmars, dat weet u. Maar een mystiek heeft eigenlijk alleen maar zin, wanneer ze wordt omgezet in een persoonlijke beleving. Juist die belevingsmogelijkheden zullen ook toenemen, al vermoed ik dat dat pas na de zomer zal zijn. Er is dus alles bij elkaar in die ontladingen eigenlijk wel een gunstig patroon, zeker vanuit geestelijk standpunt.

Wie zich bezig wil gaan houden met alles wat er in de materie gebeurt, die kan terecht pessimistisch zijn. Maar die mensen overdrijven het een beetje, want ze denken: alles wat er gezegd is komt op mijn dak. Nou, dat is niet waar. Als u alleen nagaat hoeveel ellende u elke avond naleest in de kranten hoeveel ellende u zelfs nog kunt zien op de televisie, afgewisseld met gewichtigdoende heren die op vliegtuigtrappen elkaar de hand schudden, dan is het toch duidelijk dat het merendeel daarvan u nauwelijks beroeren zal.

Die veranderingen, die gebeurtenissen, die aardbevingen, die uitbarstingen, die orkanen, die enorme zeerampen die waarschijnlijk ook in het najaar een paar keer voor zullen komen, ach, daar -zult u weinig last van hebben. Misschien een beetje olieervuiling op het strand en dan waarschijnlijk nog in het noorden van Nederland. Dat is alles wat er zo'n beetje in zit. Dus daar hoeft u eigenlijk niet al te zeer bij betrokken te gevoelen. Alleen wanneer je de mensen helpen kan moet je het niet laten.

Maar voor de rest liggen die geestelijke invloeden nu nok voor Nederland erg gunstig. En dat betekent dat u in Nederland wel eens te maken zoudt kunnen krijgen – en dat zal dan rond kerstmis of later zijn – met een nieuwe filosofie of een nieuwe denkwijze. En u weet, wanneer een Nederlander filosofeert is dat zo perfectionistisch, dat de rest van de wereld er altijd wat van kan maken, omdat ieder op zijn manier een paar delen weg kan laten, dat slaat ongetwijfeld in.

Van de vernieuwingsgedachte zien we verder een hernieuwd besef voor waarden en als dat geestelijk ontstaat moet dat volgens mij ook een stoffelijke weerslag hebben. Maar ik dacht – all in all – dat de eerste visie, die je dan hebt op zo'n uitstorting van kracht, wel gunstig is.

U zult zich waarschijnlijk afvragen hoe het allemaal verlopen is, hoe het gegaan is. Zoals één van de aan onze kant gekomen mensen in één van zijn lievelingsrolletjes placht te zeggen; een rolletje waar hij zelf nooit in geloofd heeft totdat hij het toch maar gedaan had. De man had zo het idee van: ja, en zo is het gekomen.

Nu, dat idee zult u dit jaar ook hebben. De meest onbenullige dingen gaan betekenis krijgen. En als wij zo kijken naar dat geheel, dan zeg je: ja, hoe is het eigenlijk gekomen, hoe zit het in elkaar?

We hebben daar hoog kosmische krachten gezien. We hebben gezien dat zeer bekende figuren, godsdienststichters zelfs, daar aanwezig zijn geweest. We hebben gezien hoe daar een altaardienst is geweest – als ik het zo mag zeggen – die werkelijk fenomenaal was. We hebben ook gezien – en dat zie je niet zo vaak – dat de Witte Broederschap liefst zestig belangrijke entiteiten uit de Grote Raad had afgevaardigd om daar eens even te kijken hoe de boel in elkaar zat. En ik heb het aan de andere kant ook gezien. Eén van de familie waar we nu dadelijk een gast uit krijgen van dat Priesterrijk. We hebben een groot aantal zeer belangstellende waarnemers gezien van andere groepen. Dat heeft iets te zeggen.

Wanneer je normalerwijze die opstelling ziet, u kent dat wel; twee vleugels, halve maan, vierkant, driehoek, altaar, dan denk je: nou ja goed, dat hoort zo. Maar als je nu ziet, dat er in plaats van de vleugels die je hebt, de waarnemers die dan ook mogen beleven, wanneer je ziet dat daar werkelijk bijna een cirkel wordt gemaakt van allemaal toch wel zeer lichte en zeer bewuste geesten, dan krijg je het gevoel dat er een soort jubileum wordt gevierd. Werkelijk als je dat op het eerste ogenblik ziet vraag je je af wanneer de taart wordt binnengebracht.

Maar als je dan ziet hoe die krachten zich op gaan bouwen en hoe al die entiteiten daar op hun eigen manier mee bezig zijn, juist de rand die er eigenlijk niet eens helemaal bij hoort, dan krijg je het gevoel dat er iets groots aan het gebeuren is. Ik had dat gevoel ook trouwens. Ja, ik ben erbij geweest, anders zou ik er niet over praten.

De opbouw was wat trager dan we gewend zijn. Heel vaak is er eerst de concentratie, dan krijg je eigenlijk dat harmonische element, die gezamenlijke uitdrukking en dan is dat licht er. Nu had het vertraging. Deze incantatie heeft bijna drie keer zo lang als normaal geduurd. Toen kwam het licht. Eerst aarzelend en ineens heel fel met die witte schicht. Die schicht

verbrandde bijna je waarnemingsvermogen zo fel was ze. En toen pas begonnen de schaduwen, u weet wel, die bijkomstigheden zich te ontladen.

Daarbij viel mij verder op, dat er een hele kleur banen staan, zo'n soort regenboogeffect, wat je nogal eens hebt. Maar in dit geval hadden we te maken – behalve bij de groene kleur, die was nogal blijvend – maar bij alle andere kleuren hadden we te maken met een soort flitseffect, net of het op een stroboscoop stond.

Wanneer je dat dan allemaal zo zit te bekijken probeer je de harmonie die er in zit op te vangen. En die harmonie was eigenlijk zoiets van (ja, ik wil niet zeggen armageddon hoor, want dan denken de mensen dat het einde van de wereld is gekomen) een enorme strijd eigenlijk, en die strijd blijkt in de eerste plaats geestelijk te zijn. Je zou kunnen zeggen dat het een soort strijd is tussen engelen en demonen. Natuurlijk krankzinnig om dat in dit verband te zeggen, maar dan weet u tenminste wat ik bedoel.

Ik dacht dat er verschillende werelden heel dicht bij elkaar liggen dit jaar en dat dat voor dat effect wel belangrijk is. Dat daardoor ook dat stroboscopische effect meer verklaard wordt; hoe daar een eigen bijzondere vibratie in zit.

Dat groen zou dan volgens mij ook nog voort kunnen komen uit het feit, dat én de wereld die voor ons wit licht is én de wereld die voor ons zullen we zeggen wat duisterder is, eigenlijk heel dicht naast elkaar liggen op de wereld. Hun invloeden zijn niet precies even sterk, maar toch zo nu en dan bijna even sterk. De wisselwerking tussen die twee krachten bepaalt volgens mij, dus de intensiteit en de mogelijkheid om bij die andere kracht op te treden.

Een ander belangrijk punt is altijd het einde. En dat is zo'n ogenblik dat het licht even sterker en sterker wordt en dan is het net een rolgordijn dat wordt opgetrokken. De centrale kracht heeft zijn ontladingspunt precies op dat altaar en de andere krachten schijnen daar omheen te zweven en omvatten eigenlijk de celebranten die er zijn. Degenen dus die de eigenlijke bijeenkomst leiden, die daar zo'n beetje het brandpunt zijn. Maar, dan eigenlijk langzaam naar boven toe; het is of je het weg ziet trekken in een onbekende ruimte.

Dan viel mij ook nog op dat dat witte licht ontzettend lang bleef. Het eerste verdween weer en toen pas, heel langzaam die witte straal. Het was net of ze een beetje trager was dan normaal.

De indruk die dat maakt is er één van: ja, dat wit blijft toch overheersen. Weet u, in voetbaltermen gesproken betekent dat voor mij dat onze club in ieder geval wint. Dus hoopgevend. Dan kijk je natuurlijk wat alle heren doen die daar zo plechtstatig aan het waarnemen zijn geweest. Zij waren daar onmiddellijk onderling in contact en schijnen daar dus toch wel een aantal dingen te hebben gezien, die ik nog niet had opgemerkt en het wijst eigenlijk in de richting van activiteit.

Nu hebben wij ook al in de Orde gezegd: er komt een ogenblik dat je niet meer alleen maar lief kunt zijn. Dan moet je desnoods een keer doorgrijpen; ook waanneer je het eigenlijk liever niet zou doen. Dan moet je eens een keertje toch wel even maatregelen nemen, ook al wil ik niet zeggen: er op slaan. Ik geloof dat dit element vanuit de geest heel sterk zal moeten worden dit jaar. En dat zou kunnen bewijzen, dat de vrienden die de leiding hebben van de Orde, dat eigenlijk van tevoren heel goed hebben aanvoeld.

Ik dacht dat de geest dus niet direct agressief, maar toch wel heel wat meer beslist op gaat treden in de komende periode dan tot nu toe het geval is geweest.

Voor mij persoonlijk – ik spreek nu alleen voor mijzelf – lijkt me dat ook wel een goede zaak. Want wanneer je te lang bezig blijft om lief te zijn heeft het vaak geen zin meer om hard te zijn, als u weet wat ik bedoel.

We hebben het er na afloop natuurlijk ook nog even onder elkaar over gehad. Ik heb een groot aantal kennissen en entiteiten natuurlijk gevraagd: "Wat dachten jullie ervan?" U weet hoe dat gaat. Mijn algemene indruk was: er gaat iets gebeuren. Toen heb ik onmiddellijk gevraagd: "Dachten jullie dat dat nadelig zou zijn voor de mensheid?"

"Nee," zeiden ze allemaal. "We hebben het idee dat het soms pijnlijk zal zijn voor de mensheid, maar gunstig voor de mensheid als geheel."

Nou, het is heel prettig als anderen je een beetje gelijk geven in je eigen visie. Neem b.v. onze vriend Henri, die u ongetwijfeld wel kent, al zal hij op deze bijeenkomsten niet zo vaak

verschijnen. Ik heb gezegd: "Wat denk jij ervan?" Toen zei hij: "Voor heel veel mensen wordt het in de komende tijd: billetjes bloot en zingen."

Ik zeg: "Hoe bedoel je dat?"

"Nou," zei hij, "Veel mensen die denken dat ze alles kunnen doen, die krijgen, in de komende periode een geestelijk pakslaag, waar ze nooit op hebben gerekend." Ik dacht: daar kun je gelijk in hebben. Toen ben ik naar Theodotus, gegaan en vroeg: "Wat denk jij er van?"

Toen zei Theodotus: "Wanneer ik mijn historisch onderzoek naga dan moet ik toegeven dat dit een zeer bijzondere lichtconstellatie is. De laatste keer dat iets dergelijks is opgetreden is ongeveer in het jaar 700 geweest. Dat is lang geleden. Het wijst er op, dat er inderdaad iets nieuws komt en ik denk dat we dus daar met de verdraagzaamheid heel veel goeds kunnen doen." Ja, Theodotus zit in het Bestuur bij wijze van spreken.

Toen heb ik het nog aan een paar anderen gevraagd en er was er één bij die zei:

"Dergelijke uitstralingen zien we altijd wanneer een beschaving een nieuwe fase intreedt." Ook interessant. Ik heb gevraagd hoe hij dat bedoelde. Zijn theorie was dus dat de mensheid op een gegeven ogenblik een bepaald momentum opbouwt, een mentaal momentum noemde hij het. Je zou kunnen zeggen een gedachtegang, die bijna niet meer te remmen is. Op het ogenblik dat dat gebeurt ontstaan er geestelijke krachten, die dwingen om die gedachte weer bewust te beleven. Het is dus een confrontatie met je eigen gedachte.

Hij zei: "Wanneer dat gebeurt valt de wereld een beetje uiteen, de eenheid is weg. De mensen gaan allemaal weer een klein beetje voor zichzelf zoeken en denken. En er zullen er velen bij zijn, die denken dat zij de enige waarheid hebben en de anderen met alle geweld willen bekeren." Hij zegt:

"Maar het is veel beter dat tienduizend mensen met een verschillende visie proberen elkaar te bekeren, dan dat ze het allemaal eens zijn over iets, zonder te weten wat het betekent."

Toen ben ik ook nog naar vriend van mij gegaan, die niet behoort tot onze Orde en ik heb gezegd:

"Hoe vinden jullie dat nu vanuit jullie groep?"

Hij zei: "Wat wij er van hebben meegemaakt en wat wij er nu van, weten, dat zegt mij dat de Goddelijke Liefde zich alleen volledig kan bewijzen door rechterlijk op te treden."

Ook weer zoiets duisters, dat verwacht je van een politicus maar niet van een bevriende geest. Ik zei:

"Zoudt u dat verder uit willen werken?" En het blijkt dat hij daarmee dit bedoelt:

Liefde impliceert aanvaarding en ook bescherming. Maar op een gegeven ogenblik zou een te ver gaande bescherming wel eens kunnen voeren tot absolute ontrechting van degene die je beschermt. Daarom is het nodig dat er heel veel beschermende factoren worden opgeheven en juist waar dit geestelijk nogal het geval is geweest moeten de mensen maar weer eens met de feiten geconfronteerd worden. Nou, dat had ik elders ook al gehoord.

De situatie toen we weer naar huis gingen – als ik het zo eens mag noemen – was er één van: jongens, dadelijk krijgen we onze oproep en dan moeten we ons weer bij de foerier melden. Niet de frisch-fröhliche Krieg mentaliteit, dat ligt ons in de geest niet zo. Maar toch wel van het idee: jongens, nou wordt aanpakken nodig en ik weet nog niet wat ik zal moeten doen, maar ik zal mijn uiterste geven om iets ten goede te veranderen. Dat lijkt me ook alweer gunstig.

Voor u betekent dat b.v. dat u zeer waarschijnlijk grotere geestelijke impulsen te verwerken krijgt. Het betekent ook, dat u voor een groot gedeelte met het verleden geconfronteerd zult worden. Dingen waarvan u dacht dat ze al lang voorbij waren, die u al vergeten bent, die komen weer op en krijgen opnieuw betekenis of beduiding in uw eigen bestaan. Maar dat hindert toch niet? Daar kun je toch gemakkelijk mee afrekenen, nietwaar?

U zult ontdekken, dat u geestelijk vooral heel veel geconfronteerd zult worden met degenen die met u verbonden zijn. Want in zo'n situatie zijn er bij ons altijd velen die zeggen: Hoor eens, maar dit is mijn zoon, dochter, vader, moeder, daar wil ik wat voor doen. Dat betekent, dat de persoonlijke band tussen degenen die daarvoor ontvankelijk zijn op aarde en de entiteiten die bij hen horen wel eens een beetje sterker manifest zou kunnen worden.

Ik geloof ook wel dat dat voor veel mensen bevredigend is. Het is niet erg om te weten dat je dood gaat, maar het is toch wel prettiger te weten dat dat niet blijvend is, nietwaar?

Dan heb ik daarmee eigenlijk mijn visie gegeven op dit gebeuren, en de schoonheid van de natuur, u kent het wel, met hoge bergen, een, dal, een riviertje, het is allemaal prima uitgekend; het lijkt net Azië. Maar in die omgeving zag ik dus wel – en dat is ook wel een beetje gek – dat ze bezig zijn om wat oude boeken naar voren te halen. Het ziet er naar uit of er binnenkort wel hier of daar weer onthullende documenten ontdekt zullen worden bij wijze van spreken. Dat kan immers geen kwaad. Dan komt er eindelijk eens een nieuwe visie op de vraag of Atlantis heeft bestaan.

Over de kanteling van de aardas wordt nog wel eens gepraat door sommige mensen en er zijn er zelfs bij, die denken dat ze aanstaande is. Als ze wat dat betreft aanstaande zijn, zullen ze nog lang in verwachting blijven. Want dat kan nog wel een hele tijd aanlopen voordat een werkelijk betekenisvolle verandering van aard en stand op gaat treden.

Over atoomenergieën heb ik ook nog even gevraagd. Atoomenergie schijnt op het ogenblik ondanks alle uiterlijkheden in een stadium te verkeren, waarin zeer snel een totaal nieuwe benadering – ook commercieel – haalbaar wordt en als dat gebeurt zal Harrisburg wel tot het verleden behoren en alle soortgelijke zaken.

❖ *Zal dat een splitsing zijn of een fusie?*

Dat zal een fusie zijn.

We hebben daar veel echt interessante dingen gezien. Wat ook interessant is weet u misschien nog niet – ik hoorde het toevallig van iemand die zich er mee bezig houdt – de Russen zijn bezig om hun eerste spaceplatform voor te bereiden. D.w.z. dat ze niet alleen weer een ding in omloop hebben, maar dat er steeds allerhand faciliteiten aan verbonden zullen worden. Dat merkt u wel in de nabije toekomst, maar dan weet u het tenminste.

Dan hebben we nog een heel leuk ding op het programma staan; tenminste voor ons, misschien voor u niet. We voorzien over hooguit enkele maanden een zo sterke geestelijke actie tegen de atoombom en soort gelijke wapens, dat daardoor wel eens heel wat aarzelingen zouden kunnen ontstaan bij het hernieuwd aanmaken van dergelijke dingen en een groot gedeelte van overbodige voorraden op een betrekkelijke onschadelijke wijze verdwijnt. Het is ook leuk dat we dat kunnen doen

❖ *Aan welke kant?*

Dat gaat aan twee kanten tegelijk. Dat kun je niet aan één kant doen.

U zult zien, dat we daar dus van alles en nog wat bij hebben gehaald. We zijn de laatste tijd bezig geweest met het ontleden van illusiewerelden (in opdracht; we weten ook nog niet precies waarvoor) en het blijkt nu, dat zeer veel mensen in dergelijke illusiewerelden eigenlijk hun eigen beproevingen vinden en daaruit dus een juister besef van zichzelf, hun eigen mogelijkheden en vermogens krijgen.

Die ontleding is ook erg interessant geweest en die zou in verband met de mystieke straling, die deze keer ook zo fluctuerend aanwezig was, er op kunnen duiden dat heel wat mensen daar een inwijding in kunnen vinden.

Het systeem schijnt als volgt te werken: u wordt geconfronteerd met een reeks belevingen, waarin je zelf agerende factor bent. Zeer waarschijnlijk ben je dus voor jezelf of vanuit jezelf gezien, daarin de positieve factor en je treedt op als lid van de reddingsbrigade, van de brandweer of iets dergelijks.

Pas wanneer je gaat beseffen, dat jij als redder en degene die je wilt redden in feite identiek zijn, kan de illusie verdwijnen. Het schijnt een kwestie te zijn, dat illusiewerelden worden gebruikt om de innerlijke eenheid van de mens en vooral de geestelijke eenheid van de mens hernieuwd en volledig tot stand te brengen. Wanneer dat gebeurt, schijnt het gepaard te kunnen gaan met een vergaande herinnering, ook vorige levens enz., en daarnaast – en dat zou ook wel eens erg interessant kunnen zijn – het vermogen om de krachten die je gebruikt hebt in die illusiewereld nu ook volledig en daadwerkelijk bewust in je eigen wereld te gebruiken.

Ik haal dit er bij omdat het volgens mij betrekking heeft op de processen die daar geestelijk en mystiek in het komende jaar te verwachten zijn.

Vanuit die illusiewerelden zullen vele mensen dacht ik gradueren naar de werkelijkheid. En wanneer ze die werkelijkheid eenmaal betreden en leren beheersen, dan zijn ze niet alleen maar geïntegreerd als stoffelijke persoonlijkheid, maar ze zijn vooral als geest meer bewust geïntegreerd met de stof. De scheiding tussen werelden wordt minder sterk, de mogelijkheid om in die werelden de dromen en de waan opzij te schuiven, wordt ook veel sterker. En het eindresultaat is duidelijk: de blinden worden ziende.

Ik heb u dit willen zeggen, omdat het voor sommigen misschien een bijzondere betekenis kan krijgen. Want velen van u zullen uittredingen of uittredingsdromen en dat soort dingen doormaken, waarin juist deze eigenaardige conflicten een rol spelen.

Tussen twee haakjes: als u zich afvraagt of het zo is, dan wil ik u ook nog wel één tip er bij geven. Op het ogenblik dat een situatie in een illusiewereld een hoogtepunt bereikt, zul je automatisch ontwaken. Je zet dan de droom wel voort, maar als een soort innerlijke dialoog: je weet dan op een bepaald moment wat er gebeurt en je gaat weer over in de droom.

Dus als het u overkomt, dan is dit één van de kentekenen. Als u er verder geen last van hebt, maak u niet druk. Hebt u er wel last van, begrijp dat het er om gaat de persoonlijkheden, die in moeilijkheden zijn te zien als een verlengstuk van jezelf. Je bent het zelf, die jezelf probeert te redden. En als je dat eenmaal door hebt, die integratie tot stand kunt brengen, dan heb je dus gelijktijdig die gehele waanwereld overwonnen en dan zult u ook heel andere en nieuwe geestelijke contacten daaruit zich zien ontwikkelen, plus een veel groter persoonlijkheidsbesef.

Dat was eigenlijk alles wat ik te zeggen had. Het is voor een inleiding niet veel, maar om nu hier achteraan nog een preek te gaan houden lijkt mij een beetje teveel van het goede. Denkt u er maar rustig over na.

U krijgt na de pauze, dat heb ik al gezegd, een spreker die direct behoort tot de geestelijke krachten van het Verborgene Priesterrijk. Wat hij gaat zeggen weet ik werkelijk niet. Ik weet wel, dat zij werken vanuit het versleuteld kosmisch begrip. We hopen maar dat hij niet alleen het slot meebrengt, maar dat hij u ook een paar sleutels kan geven.

Daarmee is mijn inleidingstaak ten einde. Ik dank u voor uw aandacht en ik wens u erg veel succes bij het beluisteren van de volgende spreker. Want ik heb het idee, dat er voor sommigen van u precies dat sleuteltje in zit, wat u toevallig nodig hebt om uw eigen situatie in de innerlijke situatie weer een beetje aan te passen aan de hogere werkelijkheid.

KRACHTUITSTORTING

(gast spreker)

Wij zeggen altijd: "Vrede zij met u." U zegt waarschijnlijk: "Goedenavond".

Er is een tijd aangebroken, waarin geheimen moeten worden geopenbaard. Waarin grenzen moeten worden doorbroken, waarin de vrijheid van de geest het begin moet zijn van de nieuwe ontwikkeling, maar ook van de zelfdiscipline, die voor de mensheid noodzakelijk is. Dit is de reden, dat ik mij buiten mijn eigen groep om ook tot u wens te richten.

In het bezielde Al leeft de kosmische ziel.

In de kosmische ziel leeft de bron van het scheppende denken.

In de bron van het scheppende denken ligt het woord, dat de sleutel is tot de enige werkelijkheid.

Maar wij zijn nog gebonden aan de vele kleine vormen van bewustzijn, die rond ons zijn. Onze Engelen zijn planeten, onze sterren zijn sterren en ons geheim is de stoffelijke sterrenevel of misschien de gang van het bewustzijn door de werelden van de geest. Maar het werkelijke geheim ligt verder.

Verwacht niet van mij dat ik u even de geheimen openbaar, die behoren tot de gemeenschap waarvan ik deel ben. Dit zou te ver gaan. Maar ik wil trachten u iets te geven van die werkelijkheid waarmee wij allen te maken hebben.

Wanneer een engel bezieler is van een planeet en ik kan mij richten op de kosmische ziel, zo ben ik zijn gelijke. Onze machteloosheid vloeit voort uit het beeld dat wij hebben van ons zelve; uit het gebrek aan vertrouwen dat wij hebben in de totaliteit van ons eigen zijn. Wanneer de wereld zoals de uwe, een wereld zoals de onze in zich zoveel grenzen kent, zo zijn wij het die die grenzen hebben opgetrokken.

Zeker, er zijn hoogten te overwinnen, er zijn moeilijke passen die je door moet gaan en soms zijn er kloven die overbrugd moeten worden. Wij kunnen niet alles ineens samenvoegen tot de bewuste perfectie. Maar wij kunnen wel wegen vinden waardoor wij ondanks onze onvolmaaktheid, onze imperfectie, in staat zijn de brug tot het licht te vormen. Het licht leeft in ons, maar het wordt ons pas kenbaar wanneer wij het buiten ons beleven.

In de wereld zoals hij nu voor u bestaat wordt het licht te weinig beseft in het ik, maar ook te weinig beleefd buiten het ik. Wie het licht in zich kent, kent de vrijheid die het licht brengt. Maar wie het licht buiten zich beseft, ziet de verplichting die het licht oplegt.

Wij zijn gebonden aan de beperkingen, die het licht ons heeft opgelegd. Want anders kunnen we het in onszelf niet meer erkennen, zijn we doof, blind of stom. Let wel, niet allen tegelijk.

Wij kiezen zelf de fout waaraan we gebonden zijn: Dat is zowel in je eigen wereld als in die geestelijke wereld, die je grotere werkelijkheid vormt.

Wij kiezen onze eigen beperkingen, ook al lijkt het of een noodlot ons daar vaak richt en stuurt.

Wij bouwen onze dromen niet op de werkelijkheid, wij bouwen dromen op verwachtingen. Verwachtingen die nooit waar kunnen worden. En juist daardoor schieten we tekort ten aanzien van het licht dat in ons woont.

Sprekend in de termen die op de wereld gebruikelijk zijn moet ik zeggen: Er is één God, maar hij heeft een ontelbaar aantal aangezichten. Er is één werkelijkheid, maar de facetten van die werkelijkheid zijn ontelbaar. Wij die leven vanuit een verdeeldheid, wij kiezen voor één aangezicht, voor één facet. En het is in die keuze, dat onze uiterlijke wereld bepaald wordt. Het is in die keuze, dat onze mogelijkheid tot innerlijk streven is vastgelegd.

Wanneer wij zo ver komen dat we treden voor het aangezicht van de God die wij hebben gekozen, is onze weg niet ten einde. Wij zullen verder gaan, maar wij erkennen niets buiten die God en dus beleven wij niets. Wij willen niet zien dat er meer is. Wij durven niet de intensiteit van een grotere werkelijkheid beleven. Daardoor zijn we gebonden aan een kringloop, die zich eeuwig schijnt te herhalen. Maar, soms, een enkele maal verbreekt de Schepper Zelf deze keten van herhaling.

Wij menen, dat de tijd dat dit gebeuren zal zeer nabij is. Het is de tijd waarin het verborgene zijn verborgenheid moet verlaten, waarin het geheim moet worden tot het algemeen weten en waarin de erkenning van nu veranderen moet in het inzicht van morgen. Daarom moeten wij ons afvragen hoe een dergelijke keten verbroken kan worden.

Wanneer wij de Schepper niet meer zien als één aangezicht zullen wij meer van Zijn verschijningsvormen kunnen aanvaarden.

Wanneer wij niet meer zo sterk gebonden zijn aan ons facet, dat werkelijkheid wordt genoemd, zullen wij rond ons meer van die facetten aanvoelen en op den duur hun werkingen; beleven alsof ze deel zouden zijn van onze eigen wereld.

Dit is het proces, waardoor de mens van verdwaasde kan worden tot ziende; van ziende tot leerling; van leerling tot mindere priester en van mindere priester tot uitvoerder van de wil en het licht.

De roep om die eenheid te beseffen moet uitgaan over uw wereld. De roep om de grenzen te verbreken tussen uw zijn en het andere zijn klinkt reeds. Maar niet wij kunnen de ketenen verbreken, niet wij kunnen de kringloop naar ons eigen geloven verbreken. Wij kunnen slechts bewust het proces meemaken en in ons bewustzijn de vrijheid en vernieuwing beleven, die ondanks ons – en zelfs wanneer wij haar niet beseffen – in en rond ons tot stand wordt gebracht.

Er zijn geen menselijke wetten, die de kracht kunnen bepalen die in ons leeft. Er zijn geen kosmische wetten, die het besef kunnen beperken dat wij kunnen bevatten. In erfrecht zijn wij

vrij en de vrij geborenen, deel van de ziel en het kernpunt van de ziel, waaruit al het zijnde voortkomt.

Dit langzaam te beseffen is de eerste schrede op de weg naar bewustzijn. Jezelf zien als een persoonlijkheid is misschien een eerste stap weg van de natuurbeheerstheid, maar die ligt ver achter de mens.

Het ik beseffen als deel van het organisme mensheid een stap verder, dat maakt je meer werkelijk mens. Maar van daaruit moet de stap gezet worden, waarbij we niet meer spreken van mensheid maar van zijn. Waarbij we niet meer spreken van kracht of licht in afzonderlijke normen, maar over een eenheid die zich in ons manifesteert. Een eenheid, die we herkennen ongeacht de vele gezichten die ze ons toont.

De tijd van dit ras is bijna volbemeten. Reeds eerder zijn rassen vervangen door andere rassen op deze wereld. De mens zal zichzelf nog mens noemen als de verandering voltooid is. Maar hij zal een ander wezen zijn dan de mens van heden of de mensheid van weleer. En daarom is het voor ons de tijd om te werken.

De krachten die de kosmos zelf ons toont, de tekens die zelfs gezonden zijn naar de bijeenkomst op deze wereld, zeggen luiderstemme: de voorbereiding voor de verandering is gaande; de noodzaak tot nieuw beseffen is op dit ogenblik reeds aanwezig. Het besef van het nieuwe leven, het meer omvattende, ook geestelijk bestaande en werkzame leven is reeds nu mogelijk.

En vanuit deze krachten, vanuit deze totaliteit moeten wij zeggen: bijna voorbij is de tijd, waarin kerken naast elkaar staan in verschillende leringen. Bijna ten einde is de tijd van de vele mystieke scholen met hun eigen benadering en hun eigen echte en zogenaamde geheimen.

Het is tijd dat de scheidingen verdwijnen. Het is tijd dat de eenheid herleeft. Maar je kunt die eenheid niet alleen beleven in de meditatie, in de zelfscholing, zelfs niet in de bewuste uittreding. Je kunt die eenheid pas beleven, wanneer je innerlijke wereld voortdurend buiten je kenbaar wordt en omgekeerd: de wereld buiten je voortdurend vervlochten is met al wat er in je bestaat.

Het huwelijk van stof en geest moet eindelijk volledig voltrokken worden, zodat er geen verschil meer is tussen geest en stof; het bewustzijn niet beperkt is tot deze of gene wereld, maar het geheel van zijn mogelijke werelden omvatten kan.

Die tijd is zo dichtbij, dat ik haar krachten rond mij gevoel. Het siddert in het verborgen rijk, het beeft in de aarde, het trilt in de lucht, het beroert de sferen en doet verschillen ineen storten.

De kracht van de eenheid en de vernieuwing openbaart zich reeds nu. Zoek dan niet alleen maar uw eigen taak te vinden, uw eigen zijn te rechtvaardigen, uw eigen geest te verheffen. Wees deel van Al, wees deel van de kracht van het Al, adem het licht van de ziel van het Al. Laat de kringloop die ge doormaakt versmelten tot een besef van die ene cirkelgang, waarin al uw werelden zijn uitgedrukt.

Een boodschap die velen van u ternauwernood verstaan. Een kracht die velen van u ternauwernood beseffen. En toch de voltooiing van de gevleugelde en stralende driehoek, omdat de kracht het zaad is van het bewustzijn. Omdat het licht de bron is van de erkenning. Omdat het levende, het verblindende, met vele gezichten geladen beeld versmelten kan en de verblinding verdwijnen voor weten.

Velen zijn de symbolen van het Rijk en hen die streven naar het Rijk. Velen zijn de tekens en de symbolen van hen, die een eigen weg volgen en een eigen leer. Nu hebben deze tekens nog kracht, maar ze worden verzvolgen door een grotere kracht. Daarom wil ik u bidden, smeken zelfs; stel u open voor het licht. Ban uw dromen uit en vraag om het enige licht. Staak uw zoeken en vraag om waarheid en laat dit begrip groeien tot het u omvat.

Wanneer u de tekenen van deze tijd, de geestelijke krachten van deze tijd beleeft, is dit uw sleutel naar de nieuwe mens, de nieuwe werkelijkheid en bovenal nieuwe eenheid met de levende krachten van de geest en de stof.

Misschien hebben mijn woorden nu voor u weinig betekenis. Maar ik zeg u: vergeet ze niet. Want in deze tijd zijn de tekenen aanwezig, in deze tijd werken de krachten reeds nu en wordt de gebroken cirkel tot de oneindigheid, van de oneindigheid tot de uiting en de uiting tot het nieuwe pad van volledige erkenning. Wanneer u niet meer weet hoe uw innerlijke wereld en wat buiten u gebeurt te rijmen zijn, herinner u mijn woorden: Zoek het licht. Tracht op te gaan in de waarheid en ge zult meer ontvangen dan alleen maar de kracht die ge nodig hebt. Want dit zeg ik U: de grenzen der werelden verkrummen reeds nu. Slecht de grenzen dan in uzelve met de waarheid, waarin ge wilt leven en met het licht waarin en waaruit gij bestaat. Dat is de werking uit uw wezen, die alle werelden kan omvatten. Mijn boodschap; niet meer, niet minder.

Er zijn meer geheimen. Maar die zult ge u zelf eigen moeten maken. Niemand mag ze u geven omdat ze dodelijk zijn voor hen, die zichzelf niet kennen en beheersen.

Ik heb u gegeven wat ik u geven kan en ik heb u gesmeekt datgene te doen, waardoor gij zelf de eenheid zult bereiken van onze lichtende werelden en uiteindelijk verdergaande dan wij gegaan zijn een eenheid kunt vormen uit alle werelden, die mens en geest kunnen beseffen.

Moge uw weg in vrede gaan. Moge uw weg door het licht voeren. Moge de droom verbleken opdat de waarheid u leert hoezeer u behoed wordt door de kracht die ook in u leeft.